

Vellam inquit ut sapius Lombardus Cabard hac de
 re differendū eruditis plene sententiam hanc ac opinionem
 loquens, qui Verba illud Italiae Romano sapientiam
 pedicare ostendunt: quae nigra ē per culpam, nigra
 per aetatem, nigra per vitium, nigra per laetum, nigra
 per delictum nigra per Christum. Quides quid Nigra
 Ambrosius appellat, quod sil: culpa, et vitio, et aetate,
 libe obnoxiant ē? Si quod eundem est de Virgine
 Matre dictū et Verbis, n̄ differendū, Verū non in
 sensu sed locutione, liberali, sed biopolonice ipsum
 intelligendū et variis ob causis et honoris. Nam unior
 sensu redolent ipsius Virginitis honoris simi, co-
 pili, Magni in super Maneris mundatib; relicti, quos.
 Aurū, n̄ Falconū emulari, bestes oculat; aet officium.
 Dum nonne eodē pulchra et Luna vocatur? de
 Luna rubro potius, quā nigro colore affecta ē, nemo
 ē, qui ignotus. Dum nonne hoi ipsa flos campi,
 ac speciosa in campis appellatur? de flos Nigri
 quod, quem florem, aut aliud quidcūq; Nigra
 conspexeritis? Sic probo, aet reliquos campos, Alia
 Adonidisi horti, aet, in quib; nihil quod flora
 in hac Pectore producit, n̄ luxuriare videt; hac
 oia, in qua, n̄ animo felis, sed et pedib; percurrere,
 nulla, prope, rosa, nulla flora, nullam florā
 nigra, propter solos habes, reperietis, quae sub id